

opusdei.org

„Pasijutau sugrįžusi namo“

Sirje, anesteziologė iš Estijos ir evangelikė liuteronė, atrado Opus Dei, kai perskaitė šv. Chosemarijos knygą „Kelias“. Tas susitikimas pakeitė jos gyvenimą: „Tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio.“ Šiandien ji gyvena džiaugsmo kupinu tikėjimu ir patiria pasitikėjimą Dievu savo darbe.

2025-10-24

„Mano vardas – Sirje, esu anesteziologė. Buvau pakrikštyta

evangelikų liuteronų bažnyčioje ir netgi priėmiau konfirmaciją, bet negaliu pasakyti, kad buvau gera krikščionė.

Apie *Opus Dei* ir jo steigėją nieko nežinojau. Pirmą kartą apie jį išgirdau gana kritiškoje žiniasklaidoje. Ta žinia manęs neįtikino, bet, būdama smalsi, ėmiau domėtis, kol susidūriau su šv. Chosemarija ir jo knyga „Kelias“.

Tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio. Maniau, kad tai buvo būtent tai, ko man reikėjo: išmintis, aiškumas, tiesioginis ir konkretus požiūris. Būtent to man visą gyvenimą ir trūko. Nors visada buvau laikoma stipria moterimi, man taip pat reikėjo saugumo ir gerų patarimų.

Mano gyvenime buvo akimirku, kai norėjau verkti, o šv. Chosemarija Kelyje (n. 216) sako, kad verkti gali būti labai gerai: „Verki? Nesigėdyk! Verk – taip, ir vyrai verkia, kaip ir tu,

vienuomoje ir Dievo akivaizdoje.
Kasnakt laistau ašarom lovą, – sako
karalius Dovydas. Šiomis karštomis
ir vyriškomis ašaromis gali nuplauti
savo praeitį, o dabartinį gyvenimą –
suantgamtinti.“

Aš ieškojau, radau *Opus Dei* centrą
Estijoje ir tapau rėmėja. Taip pamažu
atėjau prie Dievo. Pradėjau lankyti
katekizmo pamokas, kad daugiau
sužinočiau apie katalikų tikėjimą.
Išmokau melstis taip, kaip moko šv.
Chosemarija. Netrukus supratau, kad
dvasiniame gyvenime neįmanoma
daryti pažangos be palydėtojo
pagalbos. Man labai padėjo dvasinis
vadovavimas.

Kaip gydytoja dažnai turiu spręsti
kritines situacijas ir greitai priimti
sprendimus sudėtingų procedūrų
metu, o tai kartais gali sukelti
kompliakcijų. Bet dabar turiu
pagalbininką šalia savęs. Kreipiuosi į
šv. Chosemariją, sukalbu *Sveika*,

Marija ir pasakau jam paprastą žodį ispaniškai: „¡Vamos!“ („Eime!“). Tai daro stebuklus. Jaučiuosi daug užtikrintesnė ir, svarbiausia, ramesnė.

Labai apsidžiaugiau aplankiusi Navaros universiteto kliniką. Estijos medicina pasižymi gera technologija ir sveikatos priežiūros lygiu, tačiau etikos srityje dar yra kur tobulėti, ypač kalbant apie pagarbą paciento orumui gyvenimo pabaigoje. Esu labai dėkinga klinikos gydytojams – su jų pagalba išmokau kitaip suprasti žmogaus gyvybės vertę nuo pat jos pradžios iki mirties akimirkos.

2013 m. gegužę leidausi į piligriminę kelionę į Romą su Estijos katalikais. Sekminių Šventosios Mišios buvo aukojamos *Opus Dei* prelatūros *Santa Maria della Pace* (Taikos Mergelės Marijos) bažnyčioje, kur ilsisi šv. Chosemarijos palaikai. Tą akimirką aiškiai pajutau, kad esu *Opus Dei*

dalis – pasijutau lyg grįžusi namo. Mišių pabaigoje priėjau prie savo nuodėmklausio ir pasakiau jam apie savo sprendimą įstoti į *Opus Dei*. Apie tai jau buvau pagalvojusi Estijoje, bet džiaugiausi galėdama tai patvirtinti prie steigėjo palaikų.

Kitą dieną, gegužės 20 d. šv. Mišios buvo aukojamos Šv. Petro bazilikoje. Daugelis estų, tarp jų ir aš, priėmė Sutvirtinimo sakramentą. Po to dalyvavau susitikime su *Opus Dei* prelatu.“